

NASZ PRZYJACIEL

Dodatek do „Drwęcy“.

Rok VI.

Nowemiasto, dnia 29 czerwca 1929.

Nr. 24

Na uroczystość św. Apostołów Piotra i Pawła.

EWANGELJA

napisana u św. Mateusza w rozdz. V. w. 20—24.

W on czas przyszedł Jezus w strony Cezarei Filipowej i pytał uczniów Swoich, mówiąc: Czemu mienią być ludzie Syna człowieka? A oni rzekli: Jedni Janem Chrzcicielem, a drudzy Eljaszem, a inszy Jeremjaszem albo jednym z proroków. Rzekł im Jezus: A wy kim Mnie być powiadacie? Odpowiadając Szymon Piotr, rzekł: Tyś jest Chrystus, Syn Boga żywego. A odpowiadając Jezus, rzekł mu: Błogosławionyś jest, Szymonie Bariona: bo ciało i krew nie objawiły tobie, ale Ojciec Mój, który jest w niebiesiech. A Ja tobie powiadam, żeś ty jest opoka, a na tej opoce zbuduję Kościół Mój, a bramy piekielne nie zwyciężą go. I tobie dam klucze Królestwa niebieskiego. A cokolwiek zwiążesz na ziemi, będzie związane i w niebiesiech, a cokolwiek rozwiążesz na ziemi, będzie rozwiązane i w niebiesiech.

Na Niedzielę VI. po Świątkach.

EWANGELJA

napisana u św. Marka w rozdz. VIII. w. 1—9.

W one dni, gdy wielka rzesza była, a nie mieli, coby jedli, Jezus, wezwawszy uczniów Swoich, rzekł im: Żal Mi ludu, bo oto już trzy dni trwają przy Mnie, a nie mają, coby jedli. A jeśli ich puszczę głodnych do domów ich, ustaną na drodze, bo niektórzy z nich z daleka przyszli. I odpowiedzieli Mu uczniowie Jego: Skądże ich będzie mógł kto tu na puszczy nakarmić chlebem? I zapytał ich: Wiele chleba macie? Którzy rzekli: siedmioro. I rozkazał rzeszy usiąść na ziemi. A wzięwszy siedmioro chleba, dzięki czyniąc, łamał i dawał uczniom Swoim, aby przed nich kładli: i kładli przed rzeszą. Mieli też trochę rybek: i te błogosławił i kazał przed nich położyć. I jedli i najedli się: i zebrali ułamek siedem koszów. A było tych, co jedli około czterech tysięcy i rozpuścił ich.

Dobroczynności Boskiej odpowiadać winna nasza wdzięczność.

Cudowne nakarmienie rzeszy na puszczy, o którym nam opowiada Ewangelja dzisiejsza, jest wymownem świadectwem nieskończonej dobroci i mocy Zbawiciela. Dobroci — bo ileżto serca, ile ojcowskiej troski w tych słowach, które się wyrwały z ust Jego na widok tłumów zgłodniałych! „Żal mi tego ludu, iż nie mają, coby jedli!“ Mocy — bo jakażto ręka potężna, która jednym dotknięciem mnoży kilkoro chleba i karmi niemi cztery tysiące ludzi! Wszakże ta dobroć i wszechmoc niebieskiego Pana nie są dla nas nowiną, i jeśli w życiu codziennem nietyle nas uderzają, to dlatego, że nasze oko albo jest nieuważne albo zanadto oswojone już z niemi. Czyż bowiem taki cud rozmnożenia chleba nie powtarza się ciągle po wszystkie czasy i miejsca? Przejdźmy świat cały od końca do końca, a wszędzie zobaczymy to samo: zobaczymy, jak ta ręka, dobroczynna i hojna, sieje swoje dary na ludzi, jak błogosławi ziarno, rzucono na rolę, jak je rozmnaża w plon setny, jak zresztą karmi, już nie tysiące, lecz miliony istot, wedle tego, co mówi Psalmista: „Oczy wszystkich nadzieję mają w Tobie, a Ty dajesz pokarm ich czasu słusznego. Otwierasz rękę Twoją i napełniasz wszelkie stworzenie błogosławieństwem. Tak, drodzy Czytelnicy, nie przemysł, nie praca, nie krwawy znój żywi człowieka, ale ta ręka opatrzna, źródło wszelkich błogosławieństw i darów, która z macierzyńską dobrocią niesie nam chleb powszedni, zaspakaja wszystkie życia potrzeby. Gdyby Bóg nie błogosławił z góry pracom naszym, gdyby poskąpił kropli deszczu na rolę, gdyby nas wypuścił ze swojej troskliwej opieki, znikłyby usiłowania, zachody, a z niemi i życie człowieka.

Ta zaś wielka i rzewna prawda, jakże żywo przemawia do serca naszego, jak żywo stawia nam przed oczy obowiązek wdzięczności względem tego Ojca miłosierdzia, który nas taką troską otacza! Ach tak, do płacenia tego długu wdzięczności wszystko nas nawołuje. Każdy dar, każda łaska, każda okruszyna chleba i każda kropla wody, które do ust bierzemy — to jakby kaznodzieje wymowni, co wciąż wołają do nas: „oddajcie, co jest Boskiego, Bogu!“

Gorąca wdzięczność dla Boga za niezliczone dobrodziejstwa, któremi nas obdarza w porządku doczesnym, jest jednym z pierwszych i najpierwszych i najświętszych długów rozumnej istoty, Jestto dług, który stoi na równi z obowiązkiem miłości i śmiało możemy powiedzieć, że obok przykazania: „będziesz miłował Pana Boga twójego“, należy postawić to drugie: będziesz wdzięczny Bogu Twojemu za te dobra i dary, które na każdym kroku z Jego ręki odbierasz.

Manifestacje katolików angielskich.

Dnia 20 ub. m. na boisku sportowym Newcastle United F. C. zebrało się 50 000 katolików ze wszystkich parafij diecezji Hexham i Newcastle, celem wysłuchania dziękczynnej Mszy św., odprawionej przez biskupa Mgra. Thormanna. Kaznodzieja wykazał, że to miejsce było zboczone męczeńską krwią ks. J. Lambtona i ks. Edwarda Watresona, których zamęczono tu w r. 1592.

Przez ulice Priston przeszła procesja 10 000 katolików z biskupem Pearson na czele. Poszczególne grupy tej procesji zobrazowały całą historję Kościoła tej części kraju.

W Wigan odbyła się doroczna procesja, w której wzięło udział 4000 katolików. Procesję tę otwierała grupa miejscowych policjantów z komendantem na czele.

Dnia 24 maja przez ulice Manchesteru przeciągnęło 25 000 katolików we wielkiej manifestacji religijnej.

W Coventry odbyło się 35-te doroczne zebranie związku młodzieży katolickiej, którą po raz pierwszy od reformacji powitał burmistrz katolicki. Na uroczystości tej przemawiał m. in. arcybiskup z Liverpoolu Mgr. r. Downey o spirytualizmie i nowoczesnym apostołom. Inne referaty miały następujące tytuły: „Katolicy a kwestja seksualna“, „Katolicy a zagadnienie przemysłu“, „Katolickie związki młodzieży męskiej w przyszłości“, „Katolicy a kwestja szkolna“, „Katolicy w życiu publicznym“, oraz „Katolicy a pokój międzynarodowy“.

Odkrycie ciernia z korony Chrystusa.

Znany jako historyk sztuki proboszcz ks. Balluff odkrył według wszelkiego prawdopodobieństwa w kościele farnym w Waldsee cierń z korony Chrystusa, kunsztownie oprawny w małym krucyfiksie oltarzowym, tkwiącym nad tabernaculum. Cierń, wielkości około 2 cm., chroni przed zbutwieniem niebieskawa powłoka metalowa. Tkwi ona w kunsztownej barokowej oprawie ze srebra. Na krzyżu widnieje napis „De Spinea Christi Corona“ („Z Cierniowej Korony Chrystusa“).

Kościół, w którym dokonano odkrycia, należał niegdyś do zakonu Augustynów. Po rozwiązaniu zakonu wszelkie akta przewieziono do Fryburgu, gdzie padły ofiarą pożaru.

Dochodzenia, które przeprowadzone zostaną w Rzymie, mają potwierdzić autentyczność odkrycia bezcennej relikwii.

Żydzi chcą jeszcze raz wznowić proces Chrystusa.

Żydzi amerykańscy postanowili wznowić proces Chrystusa przed Piłatem Ponckim, według najskrupulatniejszych danych historycznych. Zamierzają oni zorganizować Radę Starszych, do której weszłoby 71 amerykańskich i innych uczonek. Rada ta ma rozpatrzeć w najdrobniejszych szczegółach proces Nazarejczyka przed obliczem Piłata. Na marginesie tych poczynań żydów amerykań-

skich można dodać, że kogo Pan Bóg chce pokarać, temu rozum odbiera. Tym razem Pan Bóg odebrał rozum żydom amerykańskim. Niech się strzegą...

Nawrócenie lorda Iddesleigha.

Lord Iddesleigh opowiada następujące szczegóły o swoim nawróceniu.

W czasie swego pobytu w Indjach odwiedził miejscowość Goa, gdzie spoczywają zwłoki św. Franciszka Ksawerego. Zwłoki te dotychczas nie uległy zepsuciu. „Gdy stanąłem nad grobem — mówi Earl of Iddesleigh — nie mogłem się przemóc, by uklęknąć, ale poczucie wiary, nieznane mi dotąd, poczęło we mnie kiełkować. Prosiłem wówczas świętego o światło i wskazanie mi drogi. Był to początek powrotu mego do Kościoła katolickiego“.

Miasteczko Goa, pomimo spustoszeń, spowodowanych antykatolicyzmem, posiada dotychczas cudowne klasztory i kościoły z XVI wieku.

Walka z religją w Rosji sowieckiej.

Według dziennika „Izwiestja“, w roku 1928 zamknięto w Rosji sowieckiej: 354 kościoły, 38 klasztorów, 59 synagog, 38 meczetów i 44 inne domy modlitwy. Wedle oficjalnych doniesień, w r. 1929 ma ulec zamknięciu dalszych 253 świątyń.

Obecnie w Rosji znajduje się 25,000 gmin sekciarskich, które liczą więcej niż sześć milionów członków.

Pomnik Papieża Piusa XI powstanie w jego rodzinnem mieście.

W miejscu urodzenia Papieża Piusa XI, t. j. w Desino, wzniesiony zostanie pomnik na cześć Papieża kosztem miliona lirów.

Pomnik z marmuru będzie wyobrażał Ojca św., siedzącego na tronie, otoczonego 4-ma figurami alegorycznymi, wyobrażającymi najwybitniejsze cnoty papieża Piusa XI.

Letnia rezydencja Papieża.

Wedle doniesienia z Rzymu, zgodnie z paragrafem 14 układu laterańskiego, rząd włoski odda na własność Watykanu willę Barberini w Albano.

Zamieszkiwać tam będzie papież w porze letniej, gdyż sąsiedztwo gór, morza i pięknego jeziora nadaje tej miejscowości charakter doskonałego letniska. Albano, położone nieco na płd. wschód od Rzymu, posiada też dużo zabytków starożytnych; w pobliżu znajdują się ruiny miasta Alba Longa, które wedle tradycji dało początek Rzymowi.

Niedaleko stamtąd znajduje się polskie schronisko duchowne w Villa Cingue.